

ע"פ 475/20 - אלמוג סורני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 475/20

לפני:

כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופט י' כשר
כבוד השופטת ר' רונן

המערער:

אלמוג סורני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ב-ת"פ 55953-01-18 מיום 17.12.2019 שניתן על-
ידי השופט ע' קובו

תאריך הישיבה:

ז' בתמוז התשפ"ב (06.07.2022)

בשם המערער:

עו"ד זאב וישנייה

בשם המשיבה:

עו"ד יצחק פרדמן

פסק-דין

השופט י' אלרון:

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ע' קובו) ב-ת"פ 55953-01-18 מיום 17.12.2019, בגדרו נגזרו על המערער 19 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, וזאת בגין הרשעתו בעבירות שוד, איומים וניסיון גניבה. הערעור נסוב על חומרת העונש.

תמצית כתב האישום המתוקן

2. כתב האישום המתוקן מונה שני אישומים:

האישום הראשון - ביום 11.1.2018 בסמוך לשעה 4:36, המערער הגיע לתחנת דלק בפתח תקווה בכוונה לבצע שוד בחנות הנוחות שבתחנה (להלן: התחנה ו-החנות, בהתאמה). בהגיעו לתחנה חבש כובע "קפוצ'ון", עטה על פניו צעיף והטמין בקדמת מכנסיו אקדח "צעצוע" הנחזה לאקדח אמיתי. אז, המערער נכנס לחנות, התקרב לדלפק המכירה, ודרש מהמוכר "את כל הכסף" בעודו אוחז באקדח הצעצוע. משרוקן המוכר את תכולת הקופה בסך 7,200 ש"ח לתוך שקית, המערער נטלה ונמלט מהמקום. בגין מעשים אלו יוחסה למערער עבירת שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

האישום השני - ביום 14.1.2018 בשעה 1:06 לערך, המערער הגיע בשנית לתחנה, בעודו חובש כובע "קפוצ'ון" ועוטה צעיף על פניו. משהתקרב לחנות, המוכר זיהה אותו, יצא מהחנות והתקשר למוקד המשטרה. בתגובה, המערער איים עליו באומרו "שתוק או שאני שולף", כשהוא מסמן בידו לכיוון בטנו. המערער נעמד על מפתן החנות, אך נמלט לאחר ששמע את צעקות המוכר, ומשראה כי אין מוכר בחנות שיכול לפתוח את הקופה. בגין מעשים אלו יוחסו למערער עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק, ועבירת ניסיון גניבה לפי סעיף 384 לחוק.

גזר הדין

3. המערער הורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

4. בית המשפט המחוזי קבע בגזר דינו כי פגיעת המערער בערכים החברתיים המוגנים בעבירות היא במידה בינונית, בכללם, שלמות גופו וקניינו של אדם, לצד שמירה על הסדר הציבורי. בנוסף, בית המשפט נתן דעתו לנסיבות ביצוע העבירה, בין היתר, התכנון שקדם למעשים, במסגרתם המערער התלבש בהתאם והצטייד באקדח "דמה"; שובו לתחנה לשם ביצוע גניבה; הנזק הממוני שנגרם, והנזק אשר עלול היה להיגרם נוכח החשש להסלמה אלימה במהלך שוד. עוד הודגש, כי למעשים חומרה יתרה בשל העובדה שבוצעו כלפי אדם המשרת את הציבור לפרנסתו, גם באישון ליל, וחשוף לפגיעה באותה העת.

בהינתן האמור לעיל, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם לשני האישומים יחד, נע בין 16 ל-46 חודשי מאסר בפועל.

בגזירת עונשו של המערער בגדרי המתחם, בית המשפט המחוזי שקל, בין היתר, את נסיבותיו האישיות של המערער, ובכללן ניסיונות התאבדות מצדו; הודאתו במעשים; העדר הרשעות קודמות; והעובדה כי המערער לא פעל לתקן את תוצאת מעשיו, ואף לא השיב את הכסף ששדד. כמו כן, בית המשפט התייחס להתרשמות שירות המבחן לפיה ישנה רמת סיכון בינונית להישנות ביצוע עבירות מצדו, וכי טרם "ביסס יציבות בחייו", אף שטופל באופן פרטני לצד טיפולו במסגרת שירות המבחן.

בשקלול האמור לעיל, בית המשפט המחוזי גזר על המערער 19 חודשי מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת אלימות או עבירת רכוש מסוג "פשע", למשך 3 שנים; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת אלימות או עבירת רכוש מסוג "עוון", למשך שנה; ופיצוי בסך 7,200 ש"ח לבעלי החנות, ובסך 2,800 ש"ח למוכר.

טענות הצדדים בערעור

5. לטענת המערער, בית המשפט המחוזי שגה בקובעו מתחם ענישה מחמיר יתר על המידה. לשיטתו, בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, נדרש היה לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד לשנת מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריח. כמו כן, נטען כי בית המשפט לא התחשב כנדרש לקולה בסמיכות האירועים בכתב האישום המתוקן, המלמדת על משבר זמני של המערער; בניסיונות ההתאבדות מצדו; בטיפול הפרטני שעבר; וכן בהיותו נתון במעצר בית באיזוק אלקטרוני למשך שבעה חודשים.

6. מנגד, לשיטת המשיבה יש לדחות את הערעור היות ומדובר בשני אירועים חמורים שנעשו תוך תכנון ותעוזה, אשר יכלו להסלים בנקל; העונש הולם את מדיניות הענישה הנוהגת - ואף מקל במידת מה; תסקירי שירות המבחן מצינים כי המערער לקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו וכי ישנה מסוכנות להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו.

7. לקראת הדיון בעניינו של המערער, הוגש תסקיר שירות מבחן עדכני אשר ממנו עולה כי המערער טרם הצליח לבסס יציבות ואיזון בחייו, ובשל כך שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית ושיקומית עבורו.

דיון והכרעה

8. הלכה היא כי ערכאת הערעור לא תתערב בעונש שהושת על ידי הערכאה הדיונית אלא במקרים שבהם ניכרת חריגה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, או כאשר נפלה על פני הדברים טעות מהותית ובולטת בגזר הדין (ע"פ 8622/21 הולר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (15.5.2022)).

בהינתן אמות מידה אלו, ניכר שאין מקום לקבל את הערעור.

9. בית משפט זה עמד לא אחת על חומרת עבירת השוד אשר מערערת את תחושת הביטחון הציבורית, ופוגעת בקניינם, ולעיתים אף בגופם, של אנשים תמימים אשר נקרו מבלי משים בדרכו של השודד (ע"פ 1222/22 מדינת

ישראל נ' נאצר, פסקה 11 (23.6.2022)). בשל חומרה זו, מדיניות הענישה הנוהגת היא לגזור עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח בעבירה זו, אף במקרים בהם לא נגרמה פגיעה פיזית משמעותית לקרבן העבירה (ע"פ 1167/21 חוג'יראת נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (31.5.2021)).

חומרת עבירת השוד עומדת בעינה אף כאשר בידי השודד אקדח "דמה" בלבד, זאת מחמת החשש להסלמה מהירה של המתרחש לכדי אירוע אלים ומסוכן, ונוכח האימה האוחזת בקרבנות העבירה החשים כי חייהם מוטלים על הכף למראה "אקדח" - הנחזה לאקדח אמיתי (ע"פ 3698/20 מחאמיד נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (3.11.2020)).

בפרט, מעשי שוד הנעשים כלפי "עובדי לילה" נושאים חומרה יתרה, וישנה חשיבות להגברת ההגנה על עובדים אלה נוכח החשיבות שבעבודתם והחשיפה הפוטנציאלית שלהם לעבירות מעין אלו (ע"פ 9079/16 מיארה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (9.3.2017)).

10. המערער שם פעמיו לתחנת הדלק בכוונה לבצע שוד בחנות הנוחות, לשם כך, התלבש בהתאם כדי להסתיר את פניו ואת זהותו והצטייד באקדח "דמה". נכנס לחנות, הפנה את האקדח למוכר, דרש את הכסף, והסתלק עם שקית המזומנים שמילא המוכר. שלושה ימים בלבד לאחר מכן, המערער שב לתחנה, איים כי "ישלוף" את האקדח כשראה את המוכר מתקשר למשטרה, נמלט מהתחנה רק משהבין כי לא יעלה בידו להשלים את מלאכתו. מעשים אלו מצדיקים ענישה הולמת ומרתיעה.

11. כמו כן, איני מוצא ממש בטענות המערער בדבר המשקל שבית המשפט המחוזי העניק לנסיבותיו האישיות. נסיבות אלו שוקללו כדבעי על ידי בית המשפט המחוזי, לצד יתר השיקולים ונסיבות העבירה, ואין בהן כדי להצדיק הקלה נוספת בעונשו.

12. סוף דבר - אין מקום להתערב בעונשו של המערער - העונש הולם את חומרת מעשיו; מתחשב במכלול נסיבות העבירה ונסיבותיו האישיות; ועולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת.

13. אני סבור אפוא כי יש לדחות את הערעור, וכך אציע לחברי וחברתי.

ש ו פ ט

השופט י' כשר:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופטת ר' רובן:

אני מסכימה.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט י' אלרון.

המערער יתייב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 18.8.2022 עד השעה 10:00 בבית סוהר הדירים, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 074-7831077 או 074-7831078.

ניתן היום, י"ד בתמוז התשפ"ב (13.7.2022).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט